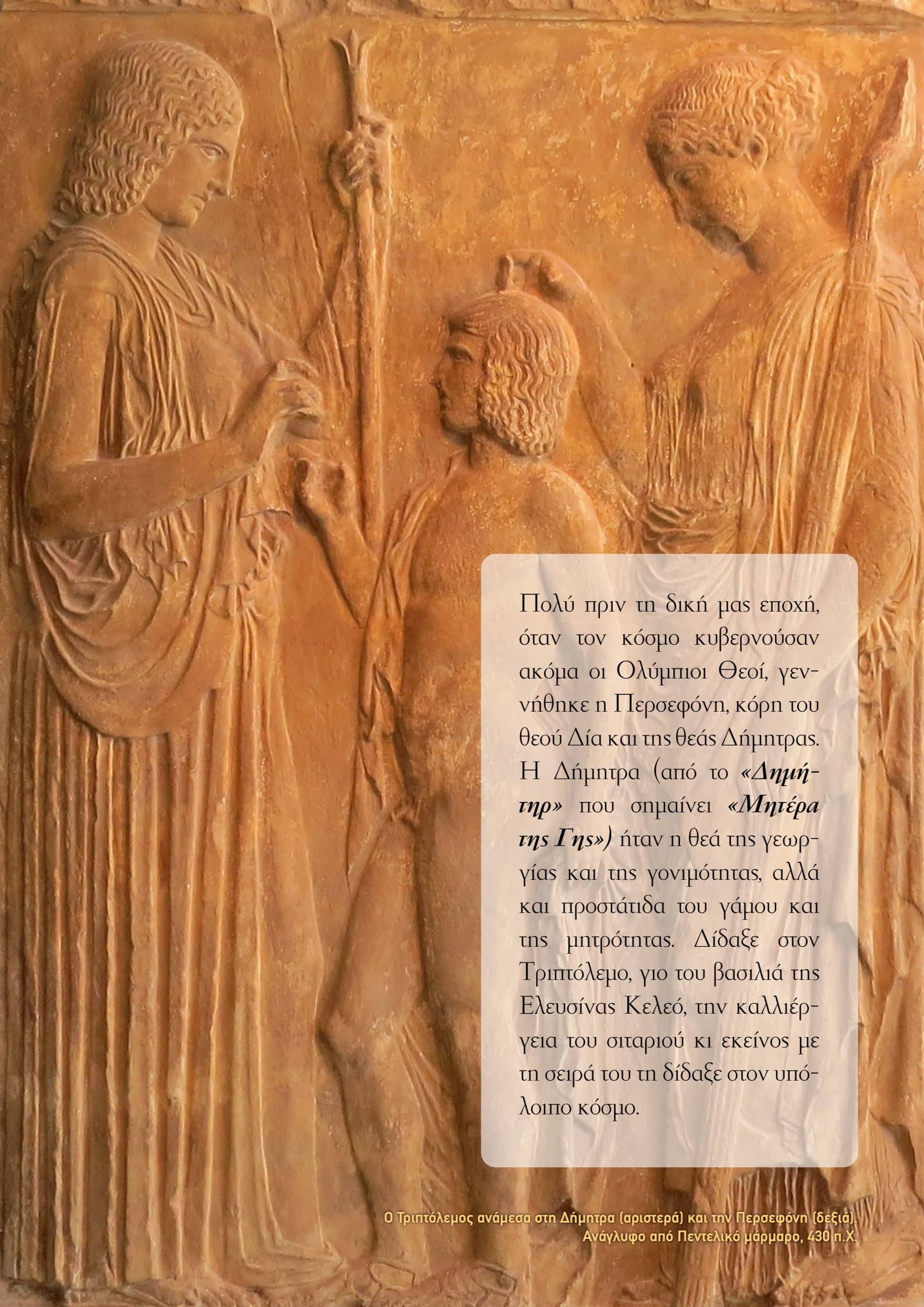

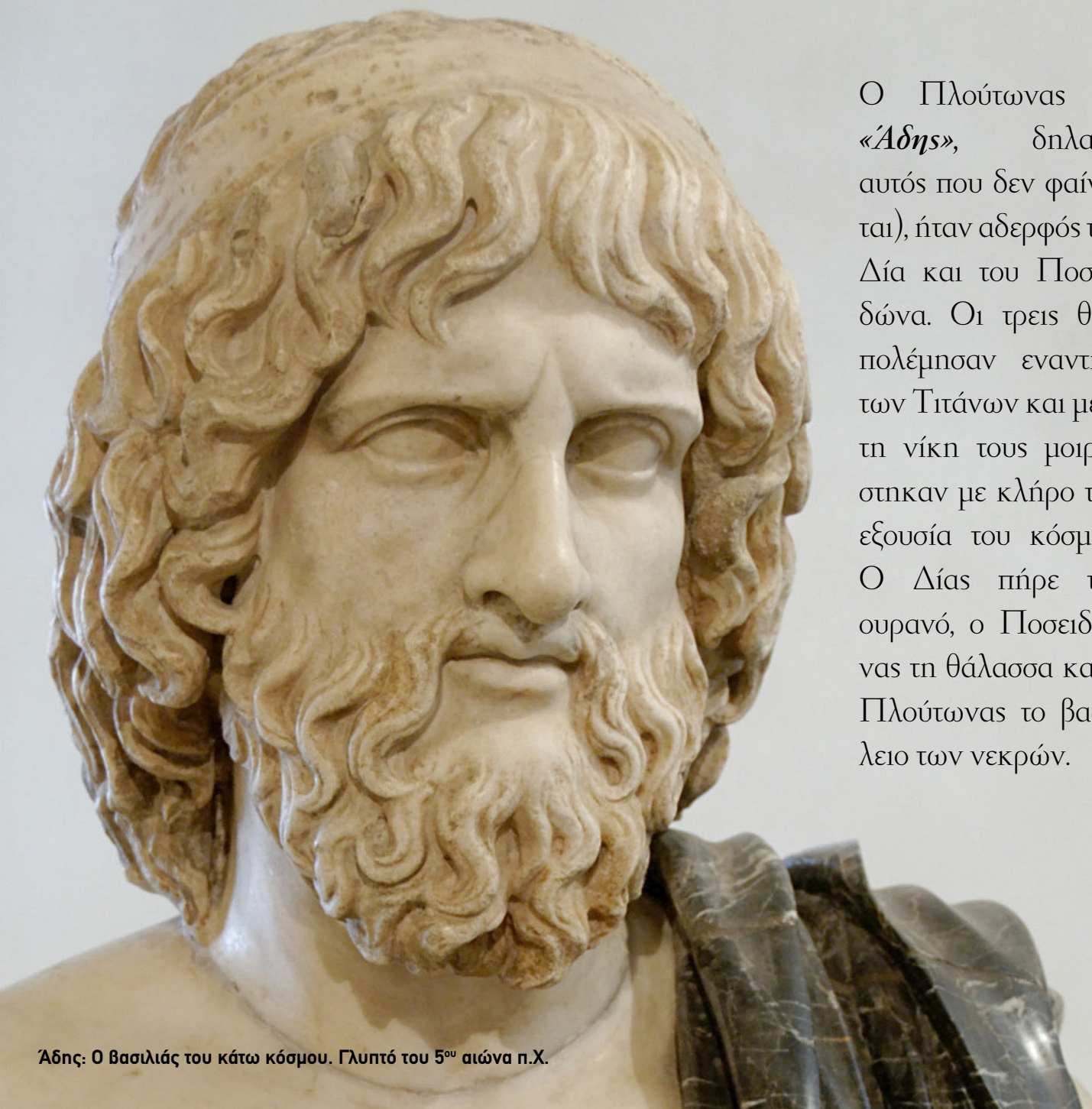
THE ENTRANCE

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΚΑΤΩ ΚΟΣΜΟΥ

ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ

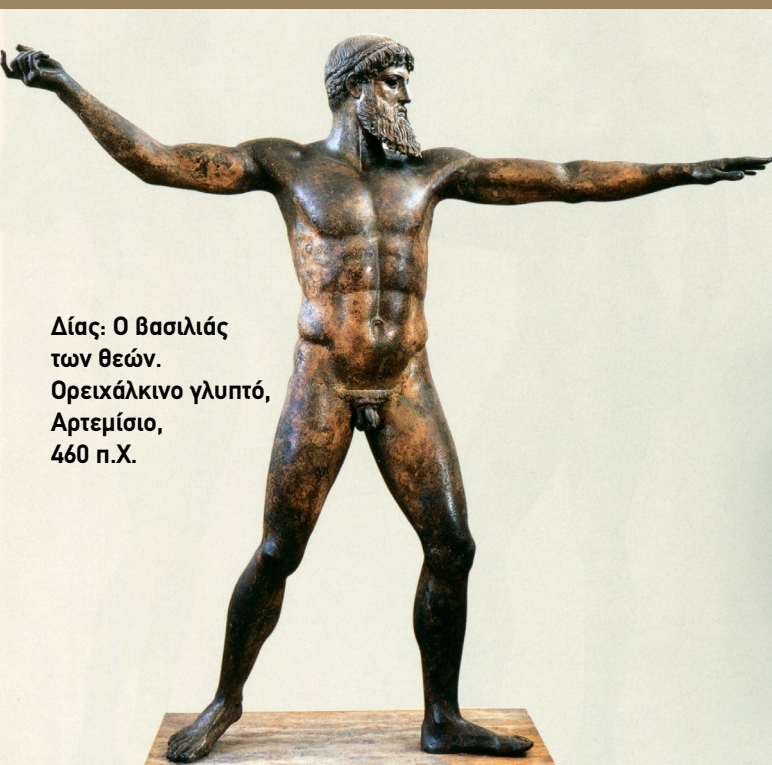

Πολύ πριν τη δική μας εποχή, όταν τον κόσμο κυβερνούσαν ακόμα οι Ολύμπιοι Θεοί, γεννήθηκε η Περσεφόνη, κόρη του θεού Δία και της θεάς Δήμητρας. Η Δήμητρα (από το «*Δημήτηρ*» που σημαίνει «*Μητέρα της Γης*») ήταν η θεά της γεωργίας και της γονιμότητας, αλλά και προστάτιδα του γάμου και της μητρότητας. Δίδαξε στον Τριπτόλεμο, γιο του βασιλιά της Ελευσίνας Κελεό, την καλλιέργεια του σιταριού κι εκείνος με τη σειρά του τη δίδαξε στον υπόλοιπο κόσμο.

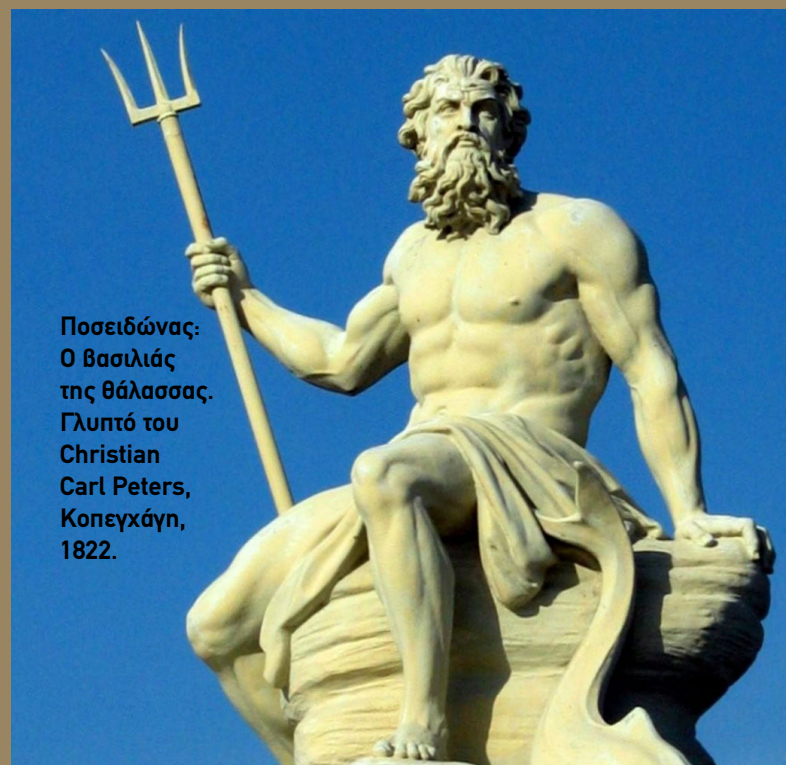

Ο Πλούτωνας (ή «Άδης», δηλαδή αυτός που δεν φαίνεται), ήταν αδερφός του Δία και του Ποσειδώνα. Οι τρεις θεοί πολέμησαν εναντίον των Τιτάνων και μετά τη νίκη τους μοιράστηκαν με κλήρο την εξουσία του κόσμου. Ο Δίας πήρε τον ουρανό, ο Ποσειδώνας τη θάλασσα και ο Πλούτωνας το βασίλειο των νεκρών.

Άδης: Ο βασιλιάς του κάτω κόσμου. Γλυπτό του 5^{ου} αιώνα π.Χ.

Δίας: Ο βασιλιάς των θεών. Ορειχάλκινο γλυπτό, Αρτεμίσιο, 460 π.Χ.

Ποσειδώνας: Ο βασιλιάς της θάλασσας. Γλυπτό του Christian Carl Peters, Κοπεγχάγη, 1822.

Όταν πέθαινε κάποιος,
ο θεός Ερμής ήταν ο
ψυχοπομπός που οδηγούσε
την ψυχή του στις όχθες του
ποταμού Αχέροντα.

Ερμής:
Ο αγγελιοφόρος
των θεών.
Γλυπτό του Πραξιτέλη.
Ναός της Ήρας,
Ολυμπία, 340 π.Χ.

Αχέροντας: Ο ποταμός των ψυχών.

Εκεί, τον περίμενε ο βαρκάρης των ψυχών, ο Χάρωντας, ο οποίος έναντι ενός οβολου (που ήταν ήδη τοποθετημένος στο στόμα του νεκρού) μετέφερε την ψυχή στην είσοδο του κάτω κόσμου. Οι ψυχές που δεν μπορούσαν να πληρώσουν ήταν καταδικασμένες να περιπλανώνται και να βασανίζονται αιώνια στις όχθες του ποταμού.

Οβολός: Το νόμισμα για την πληρωμή του Χάροντα.

Χάρωντας: Ο βαρκάρης του Άδη. Πίνακας του Josep Benlliure, 1896.

Ηρακλής, Κέρβερος και Ευρυσθέας. Μελανόμορφο αγγείο, 525 π.Χ.

Το ταξίδι του Χάροντα τελειώνει στην Αχερουσία Λίμνη. Στα έγκατά της βρίσκονται οι Πύλες του Άδη, τις οποίες φρουρούσε ο Κέρβερος, ο τερατόμορφος σκύλος με τα τρία κεφάλια. Εκεί κοντά, δίπλα στην αρχαία Μυκηναϊκή αποικία της Εφύρας, βρίσκεται το Νεκρομαντείο του Αχέροντα, όπου οι επισκέπτες, μετά από πολυήμερη προετοιμασία, μπορούσαν να επικοινωνήσουν με τα πνεύματα των νεκρών τους.

Το Νεκρομαντείο του Αχέροντα.

Οι Ερινύες κυνηγούν τον Ορέστη. Πίνακας του Adolphe-William Bouguereau, 1862.

Ο βασιλιάς του κάτω κόσμου, ο Πλούτωνας, δεν επέτρεπε σε κανέναν από τους υπηκόους του να ξαναγυρίσει στους ζωντανούς. Το επέτρεπε όμως στους υπηρέτες του, τις χθόνιες θεότητες Κήρες που με την παρουσία τους στον κόσμο των ζωντανών προκαλούσαν αιφνίδιους θανάτους, αλλά και στις Ερινύες που κυνηγούσαν όσους είχαν διαπράξει κάποιο έγκλημα.

Ο Πλούτωνας είχε γοητευτεί από την ομορφιά της Περσεφόνης και την ήθελε για γυναίκα του. Η Δήμητρα όμως, δεν έδινε τη συγκατάθεσή της για το γάμο, αφού γνώριζε πως η κόρη της θα ήταν αναγκασμένη να ζει για πάντα στο κόσμο των σκιών.

Ωκεανίδες νύμφες. Πίνακας του Gustave Dore, 1869.

Μία μέρα που η Περσεφόνη μάζευε λουλούδια μαζί με τις Ωκεανίδες νύμφες, της τράβηξε την προσοχή ένας νάρκισσος. Πλησίασε προς το άνθος και στην προσπάθειά της να το κόψει, άνοιξε η γη και εμφανίστηκε μπροστά της ο Πλούτωνας με το άρμα του. Την απήγαγε και την οδήγησε στον κάτω κόσμο όπου την έκανε γυναίκα του.

Άθης και Περσεφόνη. Ερυθρόμορφη κύλιξ (κούπα), 440 π.Χ.

Η Δήμητρα, συντετριμμένη από την εξαφάνιση της κόρης της, δεν άφηνε τίποτα πλέον επάνω στη γη να ανθίσει και να καρποφορήσει. Χαρακτηριστική αναφορά στον θρήνο της θεάς Δήμητρας για την αρπαγή της Περσεφόνης, είναι οι στιγμές του μοιρολογιού της, όντας καθισμένη πάνω σε έναν βράχο του ιερού χώρου της Ελευσίνας. Ο βράχος αυτός ονομάστηκε «*Αγέλαστος Πέτρα*».

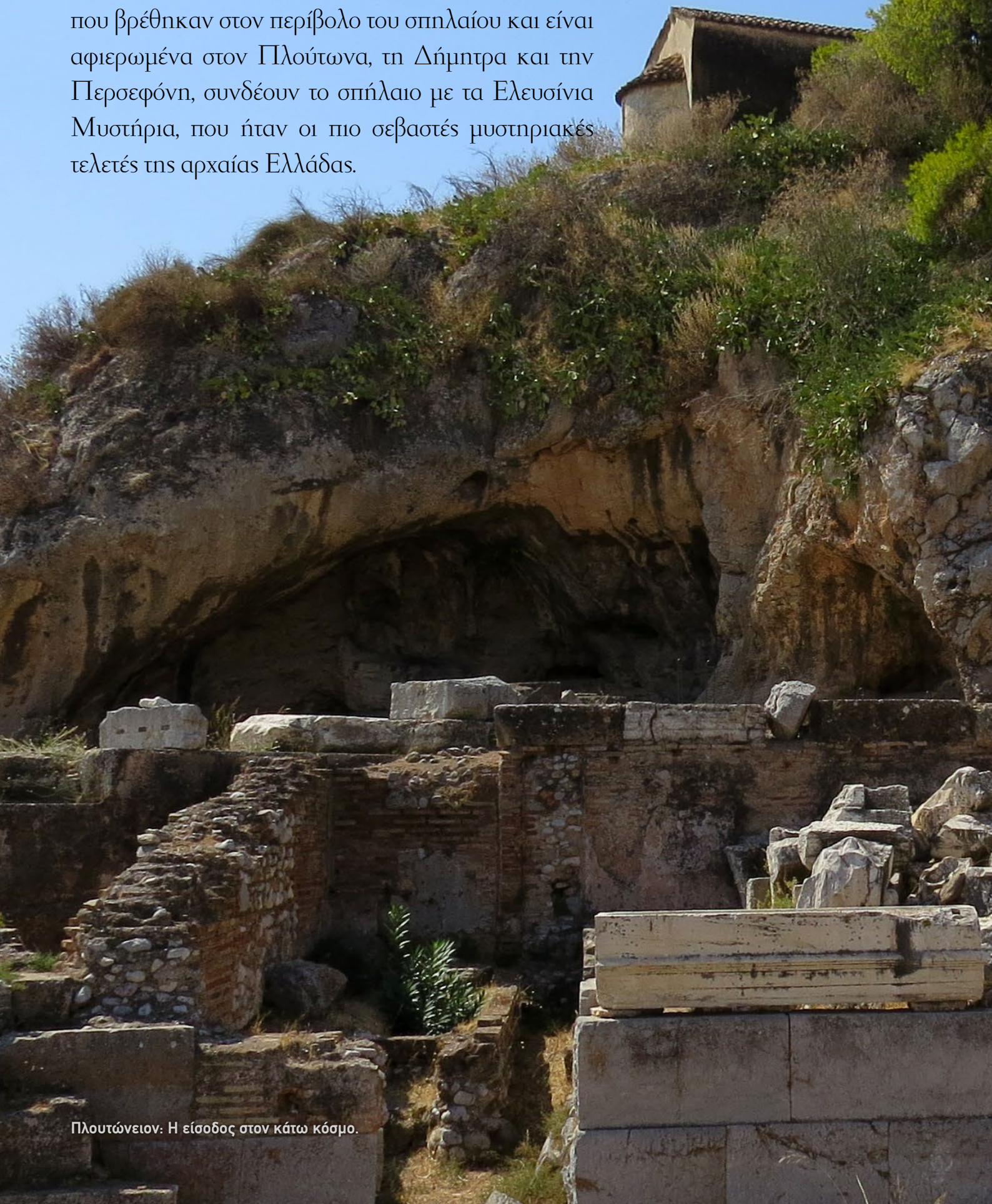
Πρόπυλον: Η είσοδος στον ιερό χώρο της Ελευσίνας.

Ο Δίας, βλέποντας πως οι άνθρωποι άρχισαν να μαστίζονται από την πείνα λόγω της παύσης της καρποφορίας, στέλνει τον Ερμή στον Πλούτωνα, για να του ζητήσει να ελευθερώσει την Περσεφόνη. Τελικά, η Περσεφόνη θα ζει στο βασίλειο των νεκρών για τέσσερις μήνες και θα επικρατεί χειμώνας. Τον υπόλοιπο καιρό θα ζει επάνω στη γη και θα είναι η περίοδος της καρποφορίας και της ανθοφορίας.

Στο εξώφυλλο του *“The entrance”* εικονίζεται το αβαθές σπήλαιο «Πλουτώνειον», του οποίου οι σχισμές στα εσωτερικά τοιχώματά του, αποτελούσαν συμβολικά περάσματα στον κάτω κόσμο. Τα γλυπτά που βρέθηκαν στον περίβολο του σπηλαίου και είναι αφιερωμένα στον Πλούτωνα, τη Δήμητρα και την Περσεφόνη, συνδέουν το σπήλαιο με τα Ελευσίνια Μυστήρια, που ήταν οι πιο σεβαστές μυστηριακές τελετές της αρχαίας Ελλάδας.

Πλουτώνειον: Η είσοδος στον κάτω κόσμο.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2015

WWW.ZERO-PROJECT.GR

Creative Commons Attribution 4.0 Unported License